

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců JUDr. Miroslavy Honusové a JUDr. Martina Láníčka ve věci

žalobce: **Svazek Obcí Čistá Odra**
sídlem Náměstí 3, 739 11 Frýdlant nad Ostravicí
zastoupený advokátkou Mgr. Janou Zwyrtek Hamplovou
sídlem Olomoucká 36, 789 85 Mohelnice

proti

žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 4. 2016, č. j. 17120/16/5000-10470-700938, ve věci odvodu za porušení rozpočtové kázně do Národního fondu

takto:

Shodu s prvopisem potvrzuje

I. Žaloba **se zamítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Podanou žalobou se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 18. 4. 2016 č. j. 17120/16/5000-10470-700938, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobce a potvrzeno rozhodnutí Finančního úřadu pro Moravskoslezský kraj ze dne 14. 7. 2015 č. j. 2198369/15/3200-31473-806333, kterým byl žalobci vyměřen odvod do Národního fondu ve výši 13 736 005 Kč za porušení rozpočtové kázně.
2. V podané žalobě uvedl žalobce tyto žalobní body:
 - 1) Žalobce se nedopustil porušení zásady transparentnosti zakotvené v ust. § 6 zák. č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, ve znění rozhodném pro nyní posuzovaný případ (dále jen „zákon o veřejných zakázkách“), tím, že odmítl provést před samotným losováním změnu přidělených čísel jednotlivým uchazečům (přečíslování). Žalobce má za to, že v žádných dotačních pravidlech a ani v právních předpisech není uvedeno, že zadavatel musí vyhovět každému požadavku jednotlivého uchazeče. Naopak vyhovění takto subjektivně postavenému a neodůvodněnému požadavku považuje žalobce za protekční a preferenční chování zadavatele vůči jednomu z uchazečů. Žalobce dále zmínil rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 5. 12. 2014, sp. zn. 4 Afs 215/2014, jenž se týká právního rozboru zásady proporcionality, přičemž namítl, že se ničeho nedopustil a odvod mu neměl být vyměřen.
 - 2) Žalobce dále namítl porušení legitimního očekávání, když celý proces probíhal pod průběžnou kontrolou. Kontrolní orgán přitom nikdy nezpochybnil postup příjemce dotace, a to v žádné z etap realizace, včetně způsobu výběru dodavatele.
 - 3) Žalobce rovněž namítl nedostatek pravomoci správce daně a žalovaného, když má za to, že tuto pravomoc má jen a pouze Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „ÚHOS“).
3. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě ze dne 20. 6. 2016 předně odkázal na text žalobou napadeného rozhodnutí. K prvnímu žalobnímu bodu uvedl, že nemá důvod se odchýlit od právních závěrů, k nimž dospěl v průběhu odvolacího řízení, a proto považuje za nadbytečné opětovně se zabývat argumenty žalobce, nicméně považuje za vhodné ještě poukázat na existenci relevantní judikatury, která zcela potvrzuje závěry žalovaného, konkrétně rozsudky NSS ze dne 15. 9. 2010, č. j. 1 Afs 45/2010-159, ze dne 20. 6. 2012, č. j. 7 Afs 31/2012-55 a ze dne 6. 11. 2013-49, č. j. 1 Afs 64/2013-49. Závěry NSS uvedené v těchto rozsudcích dle názoru žalovaného jednoznačně vedou k závěru, že nevyhovění požadavku na změnu čísel přiřazených jednotlivým zájemcům o veřejnou zakázku je za daných skutkových okolností bez jakýchkoliv pochybností porušením zásady transparentnosti, přičemž není nezbytné, aby se prokázalo konkrétní porušení určité povinnosti zadavatele veřejné zakázky, neboť zcela postačuje, vzbuzuje-li postup zadavatele veřejné zakázky důvodné pochybnosti o férovosti průběhu losování. Žalovaný je dále toho názoru, že odkázal-li žalobce v podané žalobě na rozsudek NSS ze dne 5. 12. 2014,

Shodu s prvopisem potvrzuje

sp. zn. 4 Afs 215/2014, jenž se týká zásady proporcionality, přičemž nenamítá, že by se jednalo o odvod v neadekvátní výši, tak se ve své podstatě nejedná o námitku vznesenou ve smyslu porušení zásady proporcionality. Žalobce pouze konstatuje, že se ničeho nedopustil a patrně tím chce vyjádřit, že mu odvod neměl být vůbec vyměřen. K aplikaci zásady proporcionality se však žalovaný vyjádřil na str. 11 žalobou napadeného rozhodnutí. Žalovaný současně odkázal na rozsudek NSS ze dne 27. 10. 2015, č. j. 6 Afs 138/2015-28, podle něhož musí k vyměření odvodu dojít vždy, když dojde k porušení rozpočtové kázně.

4. K namítanému porušení zásady legitimního očekávání žalovaný uvedl, že pokud se žalobci dostalo nějakého ujištění ze strany Ministerstva životního prostředí či Státního fondu životního prostředí, tak pouze tyto dva subjekty se mohly porušení zásady legitimního očekávání dopustit.
5. K poslední žalobní námitce žalovaný odkázal na rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 29. 4. 2015, č. j. 31 Af 49/2013-60, z něhož jednoznačně vyplývá, že správce daně a žalovaný nepřekročili své pravomoci.
6. Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby.
7. Žalobce v replice doručené krajskému soudu dne 4. 7. 2016 odmítl závěr, že nevyhovění požadavku na změnu čísel je porušením transparentnosti. Žalobce je naopak toho názoru, že žalovaný volá po pravidlech, nicméně sám pak ve svém „návodu“ nabádá postupovat, jako by žádná pravidla nebyla (nahodile, na místě, improvizálně). Uvážení žalovaného považuje za akademická, nereálná, teoretická a navíc založená na podezření bez jakéhokoli věcného podkladu ve stylu „nekradli, ale mohli“.
8. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 zákona číslo 150/2002 Sb., správního řádu soudního, ve znění pozdějších předpisů - dále jen „s. ř. s.“) byl vázán obsahem žalobních bodů uvedených v žalobě (ustanovení § 75 odst. 2 s. ř. s.).
9. Z obsahu správních spisů krajský soud zjistil, že Ministerstvo životního prostředí (dále jen „MŽP“) vydalo dne 28. 6. 2012 rozhodnutí o poskytnutí dotace č. j. 115D112000331/2, identifikační číslo EDS/SMVS 115D112000331, reg. č. IS SFŽP 09032611 na akci CZ.1.02/1.1.00/09.03624 „Kanalizace Frýdlant-Kamenec, Vyhlídka. Příjemce dotace uzavřel se Státním fondem životního prostředí České republiky (dále jen „SFŽP“) Smlouvu č. 09032611 o poskytnutí podpory ze Státního fondu životního prostředí ČR v rámci Operačního programu Životní prostředí. K předmětné smlouvě byl dne 9. 4. 2013 uzavřen Dodatek č. 1, ve kterém v čl. I bodu 1 došlo ke změně bankovního spojení příjemce podpory a dne 19. 3. 2015 Dodatek č. 2, ve kterém v bodu 5 písm. f) mění uvedený termín předložení podkladů k závěrečnému vyhodnocení akce na 28. 2. 2014 (dále jen souhrnně „Smlouva SFŽP“). SFŽP se ve Smlouvě zavázal poskytnout příjemci dotaci ve výši 3 352 967,52 Kč na akci „Kanalizace Frýdlant-Kamenec, Vyhlídka“. Dotace podle Smlouvy SFŽP představuje 4,14 % celkových způsobilých veřejných výdajů, které činí 81 038 490

Shodu s prvopisem potvrzuje

Kč a 5% celkových způsobilých veřejných výdajů, které činí 67 059 350,48 Kč. Ve Smlouvě SFŽP je dále stanoveno, že poskytnutá dotace je určena na spolufinancování akce a příjemci má být rozhodnutím MŽP poskytnuta rovněž dotace ze státního rozpočtu na předfinancování výdajů, které mají být kryty prostředky z rozpočtu Evropské unie, a to prostředky Fondu soudržnosti.

10. U žalobce byla dne 2. 10. 2014 zahájena daňová kontrola skutečností rozhodných pro vznik povinnosti odvodu za porušení rozpočtové kázně podle zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech a o změně některých souvisejících zákonů (rozpočtová pravidla), v rozhodném znění (dále jen „zákon o rozpočtových pravidlech“). Daňová kontrola byla u žalobce provedena na základě podnětu MŽP. Kontrola byla provedena v rozsahu podnětu – podezření na porušení rozpočtové kázně vztahující se k průběhu elektronického losování, které se uskutečnilo v rámci zadávacího řízení na zhotovitele stavby, a to na základě pochybnosti o transparentnosti zadávacího řízení s odkazem na porušení § 6 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách, v rozhodném znění (dále jen „zákon o veřejných zakázkách“). Žalobce v průběhu daňové kontroly reagoval vyjádřením ze dne 13. 10. 2014. Žalobce byl dne 27. 4. 2015 seznámen s výsledky kontrolního zjištění, a to protokolem o ústním jednání č. j. 1594866/15/3200-31473-806333. Osoba oprávněná jednat jménem žalobce Mgr. D. P. (předseda žalobce) do protokolu prohlásil, že žádá o stanovení lhůty k vyjádření se ke kontrolním zjištěním, a to do 12. 5. 2015. Správce daně stanovil žalobci lhůtu pro vyjádření se k výsledku kontrolního zjištění do 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí o stanovení lhůty č. j. 1783917/15/3200-31473-806333. Žalobce ve vyjádření, jež bylo správci daně doručeno dne 13. 5. 2015, uvedl, že nesouhlasí s kontrolním zjištěním a navrhuje jeho přehodnocení. Správce daně však ve Zprávě o daňové kontrole (dále jen „ZDK“) dospěl k závěru, že došlo k porušení rozpočtové kázně způsobem v ZDK popsáním, a proto vydal platební výměr na odvod za porušení rozpočtové kázně ze dne 14. 7. 2015, č. j. 2198336/15/3200-31473-806333, kterým vyměřil odvod do SFŽP ve výši 808 001 Kč. Dále správce daně vydal platební výměr na odvod za porušení rozpočtové kázně ze dne 14. 7. 2015, č. j. 2198369/15/3200-31473-806333, kterým vyměřil odvod do Národního fondu ve výši 13 736 005 Kč.
11. Součástí správních spisů je rovněž oznámení o omezování počtu uchazečů ze dne 18. 3. 2011, zpráva o zkoušce losovacího zařízení ze dne 10. 3. 2011 a notářský zápis ze dne 7. 4. 2011.
12. Proti platebnímu výměru na odvod za porušení rozpočtové kázně ze dne 14. 7. 2015, č. j. 2198369/15/3200-31473-806333, kterým správce daně vyměřil odvod do Národního fondu ve výši 13 736 005 Kč podal žalobce odvolání, o kterém žalovaný rozhodl žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 18. 4. 2016, č. j. 17120/16/5000-10470-700938.
13. Podle ust. § 6 zákona o veřejných zakázkách *„zadavatel je povinen při postupu podle tohoto zákona dodržovat zásady transparentnosti, rovného zacházení a zákazu diskriminace“*.
14. Dle § 61 odst. 1 zákona o veřejných zakázkách *„omezil-li veřejný zadavatel počet zájemců pro účast v užším řízení, v jednacím řízení s uveřejněním nebo v soutěžním dialogu, provede výběr ze zájemců, kteří řádně prokázali splnění požadované kvalifikace, a to podle objektivních*

Shodu s prvopisem potvrzuje

kritérií podle odstavce 2 nebo 4 uvedených v oznámení o zahájení zadávacího řízení. Podrobná specifikace objektivních kritérií může být uvedena v kvalifikační dokumentaci.“

15. Dle § 61 odst. 4 zákona o veřejných zakázkách „objektivním kritériem pro omezení počtu zájemců podle odstavce 1 může být rovněž náhodný výběr provedený losem, popřípadě kombinace objektivních kritérií podle odstavce 2 a náhodného výběru losem. Losování provede veřejný zadavatel v souladu se zásadami uvedenými v § 6 prostřednictvím mechanických, elektronickomechanických, elektronických nebo obdobných zařízení a za účasti notáře, který osvědčuje průběh losování. Účastnit se losování mají právo zájemci, kterých se výběr losem týká. O termínu losování je zadavatel písemně vyrozumí nejméně 5 dnů před losováním.“
16. Dle § 61 odst. 5 zákona o veřejných zakázkách „zadavatel je povinen umožnit zájemcům zkontrolovat před zahájením losování zařízení a prostředky sloužící k losování.“
17. K prvnímu žalobnímu bodu krajský soud uvádí, že zákonem o veřejných zakázkách jsou stanoveny následující podmínky pro omezení počtu zájemců losováním: 1) soulad se zásadami uvedenými v § 6 zákona o veřejných zakázkách; 2) uskutečnění losování prostřednictvím mechanických, elektronickomechanických, elektronických nebo obdobných zařízení; 3) účast notáře, který osvědčuje průběh losování; 4) právo všech zájemců, jichž se losování týká, účastnit se losování; 5) písemné vyrozumění o termínu losování nejméně 5 dnů před losováním; 6) umožnění zájemcům reálně zkontrolovat před zahájením losování zařízení a prostředky sloužící k losování.
18. Pokud jde o zásadu transparentnosti, jakožto první podmínku pro omezení počtu zájemců losováním, v souladu s níž má být losování prováděno a o jejíž porušení je mezi žalobcem a žalovaným spor, tato má zajistit, aby zadávání veřejných zakázek probíhalo průhledným, právně korektním a předvídatelným způsobem. Transparentnost procesu zadávání veřejných zakázek je nejen podmínkou existence účinné hospodářské soutěže mezi jednotlivými dodavateli v postavení uchazečů, ale také nezbytným předpokladem účelného a efektivního vynakládání veřejných prostředků.
19. Spornou právní otázkou v nyní posuzované věci je, zda žalobce porušil zásadu transparentnosti podle zákona o zadávání veřejných zakázek, a to postupem, kdy přes žádost jednoho ze zástupců uchazečů odmítl provést před samotným losováním změnu přidělených čísel jednotlivým uchazečům (přechíslování) a toto odůvodnil dle notářského zápisu, „JUDr. J. B. [osoba „moderující“ losování] [...] s tím, že „...pravidla losování určuje zadavatel veřejné zakázky a nelze je v průběhu losování měnit a též, že není jasné, kdo by tedy v tomto případě určil pořadová čísla uchazečů.“ Ostatní přítomní zástupci uchazečů o výše uvedenou veřejnou zakázku se k této žádosti nepřipojili a proti způsobu losování, tak jak byl konstatován, nevznikli žádné připomínky ani výhrady.
20. Z obsahu správního spisu krajský soud zjistil, že omezení počtu uchazečů v zadávacím řízení formou náhodného výběru byla přítomna notářka, která o průběhu losování dne 7. 4. 2011 sepsala již zmíněný notářský zápis. Z notářského zápisu krajský soud, mimo jiné zjistil, že zajištěním vlastního losování byla pověřena (společností Allowance s.r.o. na základě mandátní smlouvy) společnost VE-ZAK CZ s. r. o. (pan O. Č.), přičemž společností Allowance s. r. o. byl pověřen JUDr. J. B. (jakožto „moderátor“) „k provedení

Shodu s prvopisem potvrzuje

odborné pomoci při zpracování zadávacích dokumentací pro veřejné zakázky a organizace veřejných zakázek dle zadání zaměstnavatele“.

21. Zajištění toho, aby žádný z úkonů zadavatele prováděných v zadávacím řízení (a tedy ani losování coby úkon již ze své podstaty nepřezkoumatelný – viz rozsudek NSS ze dne 15. 9. 2010, č. j. 1 Afs 45/2010-159) nepůsobil netransparentně, je vždy na zadavateli veřejné zakázky. Přistoupí-li tedy zadavatel k losování, musí být připraven unést břemeno, které spočívá v neexistenci jakýchkoli reálných a objektivizovaných pochybností o způsobu a průběhu losování. Zadavatel, hodlal-li omezovat účast zájemců losováním, tedy měl v daném případě *zabezpečit*, aby losování probíhalo férově, aby jeho průběh nevyvolával žádné pochybnosti a aby řádný průběh losování byl dostatečně jasně kontrolovatelný. V daném případě však podle zdejšího soudu zadavatel této povinnosti nedostal.
22. Zadavatel sice termín losování stanovil dostatečně předem, všem zájemcům umožnil účast na losování a zajistil též účast notárky (čímž část podmínek stanovených v § 61 odst. 4 a 5 zákona o veřejných zakázkách splnil), což nelze při posuzování transparentnosti té části zadávacího řízení, která spočívala v samotném losování, vedle dodržení pravidel podle § 61 odst. 4 a 5 zákona o veřejných zakázkách, nikterak přehlédnout, to však z losování transparentní proces ještě neučinilo. Transparentnost je, jak shora uvedeno, podle § 61 odst. 4 a 5 zákona o veřejných zakázkách samostatným požadavkem stojícím vedle splnění dalších podmínek týkajících se průběhu losování.
23. Předně je totiž třeba zmínit, že samotné losovací zařízení, které bylo k losování použito, v kombinaci s dílčími prvky procesu losování transparentnost losování nezaručilo. Je sice pravdou, že losování mohlo být uskutečněno prostřednictvím mechanických, elektronickomechanických, elektronických nebo obdobných zařízení (§ 61 odst. 4 zákona o veřejných zakázkách), a ani žalovaný nezpochybňuje, že by použité losovací zařízení do tohoto výčtu spadalo, volba jednoho z těchto způsobů však ještě automatické dodržení zásady transparentnosti nevyvolává.
24. Žalobce v rámci podané žaloby na podporu svého tvrzení, že byly dodrženy veškeré zákonné požadavky pro omezení počtu náhodného výběru, zdůraznil, že losovací zařízení bylo podrobeno zkouškám u Elektrotechnického zkušebního ústavu v Praze. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že Zpráva o zkoušce Elektrotechnického zkušebního ústavu ze dne 10. 3. 2011 je přílohou notářského zápisu (k námitkám procesního charakteru, které se vážou k této Zprávě, se soud vyjádří níže). Zpráva podává, že zařízení nevyužívá pro losování žádné prvky mimo zařízení a proces probíhá pouze za pomoci instalovaného software uvnitř zařízení a nemůže být provozovatelem ani další osobou ovlivněn. Zpráva o zkoušce Elektrotechnického zkušebního ústavu ze dne 10. 3. 2011 tak dle názoru soudu sice svědčí o funkčnosti a technických vlastnostech losovacího zařízení k uvedenému datu, ale nic nevypovídá o stavu losovacího zařízení ke dni losování (4. 4. 2011) a o samotném procesu losování. Jde sice o určitou kontrolu losovacího zařízení, avšak nikoliv o kontrolu provedenou zájemci o veřejnou zakázku, ani o kontrolu bezprostředně před zahájením losování (§ 61 odst. 5 zákona o veřejných zakázkách).
25. Zajištění transparentnosti losování tedy bylo možné, a to i z hlediska dosavadní judikatury správních soudů, jednak zmíněným přecíslováním, jednak umožněním i fyzické kontroly

Shodu s prvopisem potvrzuje

losovacího zařízení (ta judikaturou nebyla vyloučena). Jak již bylo řečeno, zkouška Elektrotechnického zkušebního ústavu v Praze, zaplombování losovacího zařízení výrobcem, ani případná následná kontrola zařízení u Elektrotechnického zkušebního ústavu v Praze neznamenal kontrolu před zahájením losování provedenou zájemcem a nesměřovala k zajištění transparentnosti losování právě v jeho průběhu. Krajský soud zde odkazuje na rozsudek NSS ze dne 15. 9. 2010, č. j. 1 Afs 45/2010-159, dle něhož postačuje i potencialita porušení zásady transparentnosti - existence objektivních pochybností - a nemusí být prokázáno konkrétní porušení některé konkrétní zákonné povinnosti; srov. také např. rozsudek NSS ze dne 20. 6. 2012, č. j. 7 Afs 31/2012-55, publikovaný pod č. 2714/2012 Sb. NSS. Dále krajský soud odkazuje na rozsudek NSS ze dne 6. 11. 2013, č. j. 1 Afs 64/2013-49, který vychází z toho, že *„změna čísel zájemců bezprostředně před zahájením losování by umožnila zájemcům faktickou kontrolu losovacího postupu. Vzhledem k technické povaze losovacího zařízení totiž jiná kontrola ze strany zájemců bezprostředně před zahájením losování nebyla materiálně možná“*.

26. Dle názoru krajského soudu v podstatě jediným způsobem, jak mohli sami zájemci sledovat transparentnost procesu losování, byla právě změna čísel přiřazených jednotlivým zájemcům bezprostředně před losováním, jak navrhl jeden ze zástupců soutěžitelů. Tento návrh však byl odmítnut s tím, že *„pravidla losování určuje zadavatel veřejné zakázky a nelze je v průběhu losování měnit a též není jasné, kdo by tedy v tomto případě určil pořadová čísla uchazečů“*. Krajský soud považuje důvody pro odmítnutí změny čísel za neuspokojivé, když má, jak vyplývá již z výše uvedeného, naopak za to, že změna čísel zájemců bezprostředně před zahájením losování by umožnila zájemcům faktickou kontrolu losovacího postupu. Vzhledem k technické povaze losovacího zařízení totiž jiná kontrola programového (softwarového) vybavení ze strany zájemců bezprostředně před zahájením losování byla pouze hypotetická.
27. Krajský soud proto uzavírá, že pro porušení zásady transparentnosti stačí, že okolnosti případu vzbuzují odůvodněnou pochybnost o férovosti průběhu losování. Zákon o veřejných zakázkách sice postup přechíslování neupravoval, nicméně i z rozsudku NSS ze dne 15. 9. 2010, č. j. 1 Afs 45/2010-159 lze vyvodit, že po zadavateli veřejné zakázky je nutné požadovat, aby se vyvaroval takových pochybení, která značně snižují průhlednost losování. Je totiž především na zadavateli, aby zajistil transparentnost úkonů, které on sám nebo jím pověřená osoba provádí. Pokud žalobci není jasné, jak měl postupovat, aby dodržel zásadu transparentnosti, žalovaný v napadeném rozhodnutí (str. 9-11) i s odkazem na bohatou judikaturu NSS vyložil obecný právní pojem „transparentnost“ v kontextu zadávacího řízení, ale také konkretizoval, že právě provedení přechíslování k žádosti jednoho ze zájemců by bylo vhodným prostředkem jak zajistit transparentnost řízení, a to s ohledem ke všem okolnostem předmětného zadávacího řízení (srov. rozsudek NSS ze dne 18. 7. 2018, č. j. 6 As 59/2018-75).
28. K žalobcem v žalobě zmiňovanému a citovanému rozsudku NSS ze dne 5. 12. 2014, sp. zn. 4 Afs 215/2014 týkajícímu se proporcionality odvodu za porušení rozpočtové kázně, krajský soud uvádí, že odkaz na judikaturu, jakož i její citaci bez konkrétních závěrů, jež z ní jmenovitě pro žalobce plynou, považuje za irelevantní. Nadto krajský soud uvádí, že žalovaný se otázkou proporcionality odvodu za porušení rozpočtové kázně zabýval na str. 11 žalobou napadeného rozhodnutí. Krajský soud považuje za nadbytečné

Shodu s prvopisem potvrzuje

argumenty žalovaného opakovat, když se s těmito plně ztotožňuje. Žalobce navíc argumentaci žalovaného nijak nerozporoval. Krajský soud uzavírá, že první žalobní bod neshledal důvodným.

29. K druhému žalobnímu bodu krajský soud uvádí, že správce daně není obsahem výstupů kontrol poskytovatele dotace popř. jiných státních institucí vázán. Porušení rozpočtové kázně je totiž správcem daně prověřováno a zjišťováno dokazováním v rámci daňové kontroly, a nelze proto přejímat výsledky kontrol státních institucí, jejichž závěry jsou z pohledu řádné správy daní irelevantní. Krajský soud k tomuto dále uvádí, že daňová kontrola byla u žalobce provedena na základě podnětu MŽP, jehož předmětem byly pochybnosti o transparentnosti zadávacího řízení předmětné zakázky ze strany poskytovatele dotace. Krajský soud se tedy plně ztotožňuje se závěry žalovaného a neshledal tento žalobní bod důvodným.
30. Ani třetí žalobní bod, v němž je namítán nedostatek pravomoci správních orgánů obou stupňů, neshledal krajský soud důvodným, když jedinými orgány státní správy, v jejichž kompetenci je výkon správy odvodů za porušení rozpočtové kázně a penále, jsou finanční úřady, které vykonávají tuto správu v souladu s ust. § 44a odst. 11 rozpočtových pravidlech (v posuzovaném případě byla kompetence dána § 44a odst. 9 zákona o rozpočtových pravidlech, ve znění účinném do 19. 2. 2015). Krajský soud dále uvádí, že považuje za nadbytečné opakovat závěry žalovaného, s nimiž se plně ztotožňuje a současně odkazuje na ustálenou a bohatou judikaturu NSS, v souladu s níž je rozhodnutí žalovaného odůvodněno (např. rozsudek NSS ze dne 18. 7. 2013, č. j. 1 Afs 54/2013-36, ze dne 15. 12. 2016, č. j. 4 Afs 167/2016-47, ze dne 6. 9. 2017, č. j. 6 Afs 281/2016-86).
31. Vzhledem k tomu, že žaloba není důvodná, krajský soud ji v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
32. V řízení byl plně procesně úspěšný žalovaný, kterému v souladu s ustanovením § 60 odst. 1 s. ř. s. vzniklo právo na náhradu nákladů řízení; plně procesně neúspěšnému žalobci právo na náhradu nákladů řízení nevzniklo. Vzhledem k tomu, že podle obsahu spisu žalovanému žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, soud rozhodl tak, že žádnému z účastníků řízení právo na náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Ostrava 12. prosince 2018

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje

Shodu s prvopisem potvrzuje